

Sygn. akt VIII Gz 14/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący : sędzia Wojciech Wołoszyk

Sędziowie : Eliza Grzybowska

Jacek Wojtycki

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2022 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy upadłościowej D. Ż. nie prowadzącego działalności gospodarczej

na skutek zażalenia upadłego D. Ż. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17 grudnia 2021 r. , sygn. akt XV GUp 21/21

postanawia:

oddalić zażalenie.

Eliza Grzybowska Wojciech Wołoszyk Jacek Wojtycki

Sygn. akt VIII Gz 14/22

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 22 lipca 2021 r. syndyk zawiadomił o zajęciu przesłanek do umorzenia postępowania upadłościowego D. Ż. bowiem dłużnik ten podał we wniosku o ogłoszenie upadłości dane niezgodne z prawdą lub niepełne. W odpowiedzi na pismo syndyka upadły wniósł o oddalenie wniosku o umorzenie postępowania upadłościowego oraz o odwołanie syndyka z funkcji.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje.

Dnia 20 listopada 2020 r. dłużnik D. Ż. złożył do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wniosek o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Sprawie nadana została sygnatura XV GU 893/20. Istotnym wymogiem formalnym wniosku o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej jest wskazanie w polach rubryki 9 i 10 urzędowego formularza informacji o czynnościach prawnych dokonanych przez dłużnika w ostatnich dwunastu miesiącach przed dniem złożenia wniosku, których przedmiotem były nieruchomości, akcje lub udziały w spółkach albo ruchomości, wierzytelności lub inne prawa, których wartość przekracza 10 000 zł.

Ani w rubryce 9, ani w rubryce 10 tego wniosku (por. k. 8 oraz k. 104-105 akt sprawy XV GU 893/20) dłużnik nie podał, że dnia 16 lipca 2020 r., czyli 4 miesiące przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości, przed notariuszem w B. M. L. zawarł z D. C. umowę cesji umowy deweloperskiej na podstawie której przeniósł na jej rzecz prawa i obowiązki związane z budową lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...), położonego przy ulicy (...) w B., o powierzchni użytkowej 26,23 m² (por. § 4 w zw. z § 2 oraz § 9 aktu notarialnego rep. A numer (...) - k. 98-101 akt sprawy). Wartość w/w prawa wynosiła 185 000 zł, cena wymienionego lokalu mieszkalnego w tej kwocie została przez nabywcę w całości zapłacona, natomiast D. C. zobowiązała się do jej zwrotu D. Ż. w terminie do dnia 20 lipca 2020 r. (por. § 4 ust. II w/w aktu notarialnego - k. 99 akt sprawy). Po ujawnieniu w/w okoliczności w toku postępowania upadłościowego D.

Ż. D. C. sprzedała dnia 10 września 2021 r. wskazane prawo własności lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...), położonego przy ulicy (...) w B., o powierzchni użytkowej 26,23 m² za cenę 215 000 zł, natomiast upadły D. Ż., bez wiedzy i zezwolenia syndyka, zrzekł się ustanowionej na tym lokalu na jego rzecz służebności osobistej mieszkania (por. § 2 i 3 aktu notarialnego sporządzonego przez notariuszem w B. R. W., rep. A numer (...) - k. 177 akt sprawy).

Upadły do dnia 21 grudnia 2020 r. prowadził działalność gospodarczą w zakresie wykonywania instalacji elektrycznych pod firmą (...) D. Ż. (por. wydruk CEIDG - k. 93 akt XV GU 893/20). Obecnie jest zatrudniony w spółce swojego syna, ale przebywa na zwolnieniu lekarskim. Nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności, od października br. jest rozwiedziony.

Postępowanie upadłościowe konsumentów, po 24 marca 2020 r. nie obejmuje już badania przyczyny niewypłacalności na etapie postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Na tym bowiem etapie Sąd co do zasady wszelkich ustaleń faktycznych dokonuje w oparciu o wnioski sporządzone przez dłużnika. Odpis tego wniosku i złożonych załączników podlega przekazaniu syndykowi, po ogłoszeniu upadłości. Z tego powodu dokładne, wyczerpujące, rzetelne i zgodne z prawdą dane podane przez dłużnika we wniosku o ogłoszenie upadłości pozwalają zapewnić prawidłowy tok postępowania upadłościowego w celu zaspokojenia wierzycieli w najwyższym możliwym stopniu z jednej strony, a z drugiej doprowadzić do oddłużenia rzetelnego dłużnika. Dłużnik, który podaje we wniosku o ogłoszenie upadłości nieprawdziwe dane popełnia przestępstwo, o którym mowa w art. 522 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe. Natomiast jeżeli zostanie ujawnione, że dane podane przez dłużnika we wniosku o ogłoszenie upadłości są niezgodne z prawdą lub niepełne Sąd umarza postępowanie upadłościowe chyba, że niezgodność lub niepełność nie są istotne lub przeprowadzenie postępowania jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi (por. art. 491¹⁰ ust. 2a Prawa upadłościowego).

W niniejszej sprawie Sąd stwierdził, że dłużnik podał we wniosku o ogłoszenie upadłości dane niepełne, niepełność ta była istotna a przeprowadzenie postępowania upadłościowego nie jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi. Twierdzenia upadłego oraz zeznania świadka C., że zawarcie umowy cesji było sposobem rozliczenia spłaty pożyczek nie miało żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia bowiem nawet gdyby tak było, to i tak okoliczność zawarcia w/w umowy powinna być przez dłużnika we wniosku o ogłoszenie upadłości podana. Zaniechanie to miało charakter świadomy, niepełność przedstawionych przez to danych we wniosku jest oczywista i istotna, a dalsze postępowanie zarówno upadłego jak i świadka po prostu niezgodne z zasadami współzycia społecznego i zagraża pewności obrotu gospodarczego. Świadek C., świadoma zgłaszanych przez syndyka roszczeń, niezwłocznie sprzedała przedmiotowy lokal bez poinformowania kontrahentów o jego stanie prawnym, natomiast upadły zrzekł się bez wiedzy i zgody syndyka przysługującej mu służebności osobistej mieszkania. Przedstawione powyżej okoliczności bezpośrednio rzutują na ocenę, czy względy słuszności lub humanitaryzmu przemawiają za przeprowadzeniem w sprawie D. Ż. postępowania upadłościowego. Sąd w tej kwestii udzielił odpowiedzi negatywnej podzielając stanowisko syndyka (por. k. 111-113 akt, k. 118-120 akt). Umorzenie postępowania upadłościowego nie będzie również skutkowało pokrzywdzeniem wierzycieli. W tej zaś sytuacji Sąd zobowiązany był umorzyć niniejsze postępowanie upadłościowe (pkt 2 sentencji postanowienia).

Sąd uznał także za nieuzasadniony wniosek upadłego o odwołanie lub zmianę syndyka. Upadły nie jest co prawda legitymowany do złożenia wniosku o odwołanie lub zmianę syndyka, niemniej jego wniosek obliguje sąd do rozważenia z urzędu czy nie zachodzą podstawy do odwołania lub zmiany syndyka. Sąd wskazał, iż, wbrew twierdzeniom upadłego, nie zachodzą podstawy do odwołania lub zmiany syndyka w oparciu o art. 170 Prawa upadłościowego. Na syndyka nie nałożono grzywny ani nie ukarano go upomnieniem, syndyk nie dopuścił się rażącego uchybienia a obowiązki realizuje zgodnie z przepisami. W związku z powyższym, na podstawie art. 170 p.u. a contrario, stwierdzono brak podstaw do odwołania lub zmiany syndyka.

Upadły zaskarżył powyższe postanowienie w całości, zarzucając obrazę prawa materialnego:

- art. 491¹⁰ ust. 2a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe przez błędne zastosowanie i przyjęcie, że upadły wypełnił przesłanki uzasadniające umorzenie postępowania, podczas gdy te przesłanki nie zachodziły,

a nadto w sytuacji, w której przeprowadzenie postępowania względem upadłego jest uzasadnione względami słuszności oraz względami humanitarnymi,

- art. 491¹⁰ ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe przez jego niezastosowanie polegające na niezasadnym umorzeniu postępowania w sytuacji, gdy umorzenie skutkuje pokrzywdzeniem wierzycieli.

Upadły wniósł zmianę syndyka oraz o stwierdzenie, że nie zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania na podstawie art. 491¹⁰ ust. 2a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy.

Syndyk w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie okazało się niezasadne.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż wobec dłużnika zachodziły podstawy do umorzenia postępowania na podstawie art. 491¹⁰ ust. 2a Prawa upadłościowego. Zgodnie z tym przepisem, sąd umarza postępowanie, jeżeli zostanie ujawnione, że dane podane przez dłużnika we wniosku o ogłoszenie upadłości są niezgodne z prawdą lub niezupełne, chyba że niezgodność lub niezupełność nie są istotne lub przeprowadzenie postępowania jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi.

Odnosząc się do argumentu dłużnika, iż umowa cesji z 16 lipca 2020 r. dotyczyła roszczenia dłużnika o wybudowanie oraz wyodrębnienie lokalu, a następnie przeniesienie jego własności na rzecz nabywcy, co nie może zostać utożsamione z nieruchomością, należy podnieść, iż nie ma on znaczenia w okolicznościach niniejszej sprawy, gdyż wymogiem formalnym wniosku o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej jest wskazanie w polach rubryki 9 i 10 urzędowego formularza informacji o czynnościach prawnych dokonanych przez dłużnika w ostatnich dwunastu miesiącach przed dniem złożenia wniosku, których przedmiotem były nieruchomości, akcje lub udziały w spółkach albo ruchomości, wierzytelności lub inne prawa, których wartość przekracza 10 000 zł. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż ani w rubryce 9, ani w rubryce 10 tego wniosku dłużnik nie podał, że dnia 16 lipca 2020 r., czyli 4 miesiące przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości, zawarł on z D. C. umowę cesji umowy deweloperskiej na podstawie której przeniósł na jej rzecz prawa i obowiązki związane z budową lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...), położonego przy ulicy (...) w B.. Dłużnik dokonał zatem czynności prawnej, której przedmiotem było prawo o wartości przekraczającej 10.000 zł a nie ujawnił jej we wniosku o ogłoszenie upadłości, który zatem zawiera niezupełne dane. Jest to okoliczność bezsporna. Nie ma tutaj zatem znaczenia, iż dłużnik nie stał się właścicielem lokalu a w jego odczuciu umowa deweloperska została uznana za niebyłą. Jak słusznie wskazał syndyk, jest to nadal prawo majątkowe przysługujące dłużnikowi, a więc prawo, które powinno być zostać objęte masą upadłości i którego likwidacja w toku postępowania powinna być spowodować zaspokojenie wierzycieli. Nie jest także w tym kontekście istotne, iż dłużnik nie był stroną umowy sprzedaży lokalu. Istotnym jest zatajenie przez dłużnika dokonania czynności, którą winien był ujawnić we wniosku o ogłoszenie upadłości i nie ma znaczenia subiektywna ocena dłużnika odnośnie charakteru tej czynności.

Odnosząc się zaś do kwestii oceny czy w niniejszej sprawie względem dłużnika nie zachodzą względy słuszności lub względy humanitarne, które stanowią negatywną przesłankę dla możliwości umorzenia postępowania upadłościowego, należy zważyć co następuje.

Analizując w pierwszej kolejności kwestię stanu zdrowia dłużnika należy wskazać, że przedłożył on dokumentację medyczną, z której wynika, iż leczył się psychiatrycznie oraz zażywa leki przeciwdepresyjne. Jednocześnie jednak dłużnik przedłożył zaświadczenie z 10 stycznia 2022 r., w którym stwierdzono, iż przebył on zespół depresyjny, obecnie jest w wyrównanym stanie psychicznym i brak jest przeciwwskazań natury psychiatrycznej

do powrotu na dotychczasowe stanowisko pracy. Trudno zatem uznać aby stan zdrowia dłużnika , który może pracować , nie jest w podeszłym wieku , nie cierpi obecnie na żadne poważne choroby i nie ma orzeczonego stopnia niepełnosprawności , przemawiał za kontynuowaniem postępowania upadłościowego. Dłużnik zaś nie podał w zażaleniu innych okoliczności życiowych , przemawiających za odstąpieniem od umorzenia postępowania. Również względy o charakterze słusznościowym nie mogą być podstawą do kontynuowania postępowania. Wręcz przeciwnie , zachowanie dłużnika wskazuje na jego nielojalność i naruszenie zasad współżycia społecznego. Dłużnik najpierw nie ujawnił we wniosku o ogłoszenie upadłości dokonanej cesji umowy deweloperskiej , przy czym brak ten ma oczywisty charakter a decyzja dłużnika była w tej mierze w pełni świadoma a następnie , już w toku postępowania upadłościowego , zrzekł się nieodpłatnie bez wiedzy i zgody syndyka służebności osobistej mieszkania ustanowionej na przedmiotowym lokalu tak by D. C. mogła dokonać jego sprzedaży. Jest to zachowanie z całą pewnością sprzeczne z zasadami współżycia społecznego , mające na celu pokrzywdzenie wierzycieli. Już chociaż z tego powodu , wobec dłużnika nie można zastosować klauzuli dotyczącej względów słuszności lub względów humanitarnych.

Niezasadny jest także zarzut naruszenia art. 491¹⁰ ust. 3 Pr. Upadłościowego , gdyż to sam dłużnik , zatajając cesję umowy deweloperskiej oraz umożliwiając D. C. sprzedaż lokalu , pozbawił swoich wierzycieli potencjalnych spłat. Dłużnikowi przysługuje wierzytelność z tytułu umowy o pracę wolna od zajęcia oraz przyczepka o wartości do 1.000 zł. Jak wynika z pisma syndyka z dnia 27 sierpnia 2021 r. , przewidywał on , iż w sprawie nie zostanie sporządzony plan podziału a na koszty postępowania syndykowi trzeba było przyznać zaliczkę. Tak więc umorzenie postępowania nie spowoduje pokrzywdzenia wierzycieli.

Dłużnik w zażaleniu nie wskazał także żadnych argumentów wskazujących na konieczność zmiany syndyka i nie zarzucił sądowi I instancji naruszenia art. 170 P.u. Również zatem i w tym zakresie zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W związku z powyższym , na podstawie art. 491² ust. 1 Prawa upadłościowego w zw. art. 229 Prawa upadłościowego oraz art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 3 kpc , należało orzec jak w sentencji i oddalić zażalenie